

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 55

เรื่อง ค่ายินยันหนักแน่น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

ตัวชี้วัด:

สาระการเรียนรู้:

เด็กสามารถเรียนรู้การปรับตัวและสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดีและมีมารยาทต่อกัน รู้จักปรับตัวและรู้จักสังคม เพื่อการตัดสินใจเลือกอย่างมีความรับผิดชอบต่อชีวิต รับรู้ในการมีความรับผิดชอบต่อตัวเอง : ตระหนักและเข้าใจถึงความจำเป็นในเรื่องของคริสเตียน เรื่องศีลธรรม เรื่องตัวเอง และพฤติกรรมที่ถูกต้องตามกฎหมาย

กลุ่มอายุ:

9-11 ปี

หัวข้อหลัก:

การสนับสนุน

บทเรียน:

ค่ายินยันหนักแน่น

เวลาที่ใช้ในการสอน:

45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ :

1. เด็กสามารถบอกถึงคำพูดที่แสดงความหนักแน่นอย่างน้อย 3 ประโยค หรือ ข้อความในการพูด เพื่อปกป้องตัวเองได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ :

1. กระดานดำ
2. ชอล์ก
3. กระดาษ (กระดาษหนึ่งแผ่นต่อเด็กหนึ่งคน)
4. ดินสอ , สีเทียน หรือ สีไม้

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านและศึกษาบทเรียนทั้งบทให้จบ
2. รวบรวมอุปกรณ์ที่ต้องใช้
3. อ่านและเตรียมตัวสำหรับพูดคุยเรื่องราวของพระราชาินีเอสเธอร์
4. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ในการพัฒนาคำพูดที่หนักแน่นของตัวอย่างมั่นใจเพื่อใช้ในการปกป้องตัวเอง

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

เลือกตัวแทนเด็กๆ ให้ออกมาแสดงละครตามที่กำหนดให้ และขอให้เด็กในชั้นเรียนตอบคำถามว่าเกิดอะไรขึ้นในเรื่องดังกล่าว

ฉากที่ 1 เราและเพื่อนสนิทนั่งอยู่ในห้องเรียน และครูบอกเราว่าให้หยุดพูด และทำงานของตัวเอง เราจะรู้สึกอย่างไรเมื่อครูบอกให้เราต้องหยุดพูดคุยกัน และทำงานของตัวเอง ? (ให้เด็กที่เหลือช่วยกันตอบ)

ฉากที่ 2 เราและเพื่อนกำลังเล่นกันอยู่ข้างนอก และ แม่หรือพ่อ ได้เข้ามาบอกให้หยุดเล่น และให้ไปช่วยทำงานบ้าน เราจะรู้สึกอย่างไร หากว่าพ่อ หรือแม่บอกให้เราหยุดเล่น และไปช่วยทำงานบ้าน ? (ให้เด็กที่เหลือช่วยกันตอบ)

ครูพูดว่า:

1. ในสถานการณ์เหล่านี้ เด็กๆ อาจจะรู้สึกเสียใจ หรือโกรธ ในการที่เราต้องหยุดทำอะไรบางอย่างที่กำลังทำอยู่ อย่างไรก็ตามเราก็ต้องรู้ด้วยดีว่า เราถูกบอกให้ทำสิ่งที่ไม่ได้ทำ มันอาจทำให้เรารู้สึกเจ็บปวด หรือ รู้สึกกลัว หรือรู้สึกไม่สบายใจ
2. แต่หากว่าใครบางคนซึ่งอายุมากกว่าเรา บอกให้เราทำอะไรบางอย่างที่ทำให้เรารู้สึกไม่สบายใจ หรือ เจ็บปวดในทางใดทางหนึ่ง หรือเขาทำอะไรบางอย่างที่จะทำให้เรารู้สึกอับอาย หรือ กลัวว่าจะทำให้เกิดปัญหาขึ้นมา ให้เรามาพูดคุยกันว่าเราจะทำอะไรได้บ้าง (ให้เวลากับเด็กๆ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน :

ครูพูดว่า:

1. เมื่อมีคนทำให้เราได้รับความเจ็บปวด หรือทำให้เรารู้สึกไม่สบายใจ กลัว หรือเกิดความวิตกกังวลที่อาจจะทำให้เกิดปัญหาขึ้นได้ เราสามารถบอกเขาได้เลยว่า “ ไม่ ” หรือบอกให้เขาหยุดทำสิ่งนั้นทันที
2. หากว่าพวกเขาไม่หยุดทำให้เราบอกผู้ใหญ่ที่เราเชื่อใจได้ บอกเขาว่าเกิดอะไรขึ้น มีผู้ใหญ่คนไหนบ้างที่เราเชื่อใจได้ ให้เด็กๆ บอกชื่อผู้ใหญ่ที่เราใจได้ ที่อยู่ที่โรงเรียน ที่คริสตจักร หรือที่โครงการ (ให้เวลากับเด็กๆ)
3. หากมีใครยื่นลูกอม หรือเงินเพื่อให้เราไปกับเขา เด็กๆ ควรทำอย่างไร ? (คำตอบที่อาจจะได้รับ : วังหนี่ , บอกผู้ใหญ่ , ตะโกน , หรือไปหาเพื่อน ฯลฯ)
4. หากมีบางคนพูด หรือทำอะไรให้เราตกใจกลัว เราควรทำอย่างไร ? (คำตอบที่อาจจะได้รับ : วังหนี่ , บอกผู้ใหญ่ , ตะโกน , หรือไปหาเพื่อน ฯลฯ)
5. เราจะทำอะไรได้บ้างหากว่ามีคนมาสัมผัสเรา ในทางที่ทำให้เรารู้สึกเสียใจ หรือ ไม่สบายใจ ? (คำตอบที่อาจจะได้รับ : บอกให้หยุด! ร้องขอความช่วยเหลือ , ตะโกน , บอกว่าให้ทิ้งฉันไว้ตามลำพัง ฯลฯ)
6. ให้เด็กๆ ทำรายการที่เราจะพูดได้อย่างหนักแน่น มั่นใจ เพื่อเราจะบอกกับคนอื่นๆ ให้รู้ว่าเราไม่ต้องการได้รับความเจ็บปวด หรือไม่ปลอดภัย ให้ทุกคนช่วยกันคิด และขอตัวแทนที่จะออกมาเขียนรายการบนกระดาน เขียนทิ้งไว้บนนั้นจนกว่าจะทำกิจกรรมทุกอย่างให้เสร็จ

7. เมื่อเราบอกกับใครให้หยุดการกระทำของเขา มันสำคัญมากที่เราจะหมายความว่าสิ่งที่เราพูดจริงๆ เราควรจะมองไปที่เขา และพูดด้วยเสียงดังหนักแน่น เราควรให้เขารู้ว่าเราจะบอกคนอื่นหากว่าเขาไม่หยุดทำในสิ่งเหล่านี้
8. ให้เรามาฝึกซ้อมคำพูดที่บอกถึงความหนักแน่น มั่นใจที่ได้เขียนไว้บนกระดานด้วยกัน
9. บางครั้ง เรามักจะรู้สึกว่ามันเป็นสิ่งไม่ถูกต้องในการพูดอย่างนั้นกับผู้ใหญ่ หรือพูดกับบางคนที่เป็นคนสำคัญ หากว่าคนอื่นๆ นั้นทำให้เราได้รับความเจ็บปวด หรือทำให้เรารู้สึกไม่สบายใจ เรามีสิทธิ์พูดอย่างถูกต้องในการบอกเขา
10. เรามาฟังเรื่องราวของผู้หญิงคนหนึ่งชื่อเอสเธอร์ทุกคนยังจำได้ไหม? (ให้เด็กๆ ตอบ)

เอสเธอร์เป็นหญิงสาวชาวยิวคนหนึ่งที่ถูกนำมาอยู่ในวังเพราะว่าเธอเป็นผู้หญิงที่สวยงาม พระราชาได้มองหาสาวสวยมาเพื่อจะให้เป็นราชินีของพระองค์ มีผู้หญิงหลายคนที่ถูกนำมาเข้าเฝ้าในพระราชวัง อย่างไรก็ตามพระราชาได้เลือกเอสเธอร์จากผู้หญิงคนอื่นๆ ตอนนั้นลุงของเอสเธอร์ที่ได้เลี้ยงดูเธอมาตั้งแต่เล็กๆ ได้บอกกับเธอว่าอย่าบอกพระราชาว่าเธอเป็นชาวยิว เพราะว่ามีหลายคนไม่ชอบคนยิว และปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างไม่มีน้ำใจ ขอบคุณพระเจ้าที่เอสเธอร์เชื่อฟังลุงของเธอ ตอนนั้นมีคนรับใช้พระราชาอยู่ในวังชื่อว่า ฮามาน เป็นคนที่ชั่วร้าย และทำร้ายชาวยิว เขาได้ล่อลวงพระราชาให้เขียนกฎหมายเพื่อสังหารคนยิวทั้งหมด เมื่อลุงของเอสเธอร์รู้เรื่องนี้ เขาก็เสียใจมาก ลุงของเอสเธอร์ได้บอกให้เอสเธอร์ไปพูดกับพระราชาว่า ฮามาน มีแผนการบางอย่างกับชาวยิว เอสเธอร์ไม่แน่ใจว่าจะทำอย่างไรกับเรื่องนี้ เธอบอกกับลุงของเธอว่าไม่มีใครเข้าไปหาพระราชาได้หากว่าไม่มีพระประสงค์จะให้เข้าเฝ้า หากไม่แล้วจะต้องถูกฆ่า เธอยังบอกอีกว่าพระราชาไม่ได้บอกให้เธอเข้าไปพบนานแล้ว

อย่างไรก็ตามลุงของเอสเธอร์ได้ยืนยัน และบอกกับเธอว่าหากเธอไม่ไปเข้าเฝ้า เธอจะต้องตายอยู่ที่นี่ เพราะท้ายที่สุดพวกพระราชาจะรู้ความจริงว่าเอสเธอร์เป็นคนยิว ดังนั้นเอสเธอร์จึงตัดสินใจไปหาพระราชา และขอให้พระองค์หยุดยั้งการกระทำของ ฮามานในการฆ่าประชาชนชาวยิว

เมื่อเอสเธอร์เข้าไปหาพระราชา พระองค์ได้วางศทาไปยังเอสเธอร์ นั้นหมายความว่าเธอสามารถผ่านเข้าไปพบกับพระองค์ได้ และจะไม่มีเรื่องเลวร้ายเกิดขึ้นกับเธอ เอสเธอร์ได้ขอให้พระราชาทานอาหารเย็นร่วมกับเธอ เพื่อที่เอสเธอร์จะได้เตรียมอาหารที่อร่อยให้กับพระราชา เธอทำอย่างนี้ถึงสองครั้ง และพระราชาก็พอพระทัยในตัวของเธอมาก พระองค์บอกเอสเธอร์ว่าหากเธอต้องการอะไรก็จะให้ทุกอย่างแม้แต่อำนาจครั้งหนึ่งของพระองค์ เอสเธอร์เชิญให้พระองค์ไปงานเลี้ยงฉลองที่จัดทำขึ้นเพื่อถวายเกียรติให้พระราชา และพระองค์ตกลงที่จะไปงานนี้ เอสเธอร์ยังได้เชิญฮามาน ผู้ชายที่ชั่วร้ายไปในงานเลี้ยงครั้งนี้ด้วย แน่นอนว่า ฮามาน คิดว่าเขาคงจะได้รับเกียรติจากการไปงานเลี้ยงครั้งนี้

ระหว่างงานเลี้ยง, พระราชาได้ถามเอสเธอร์ว่าเธอต้องการอะไร แม้แต่อำนาจครั้งหนึ่งของพระองค์ก็จะให้เธอ เอสเธอร์บอกว่าสิ่งที่เธอต้องการก็คือไม่อยากจะอยู่กับคนของเธอต้องตาย พระราชาก็ถามว่าใครได้กระทำอันโหดร้ายอย่างนี้ เอสเธอร์บอกพระราชาว่า ฮามาน ได้วางแผนฆ่าชาวยิวในวันนั้น พระราชาจึงมีคำสั่งให้แขวนคอ ฮามาน ในแผนการที่เขาเองเป็นคนวางไว้ เอสเธอร์และชาวยิวจึงได้รับความปลอดภัย !

แน่นอนว่าเอสเธอร์เป็นเพียงผู้หญิงชาวยิวเท่านั้น และเธอก็เป็นหญิงสาวที่ยืนต่อหน้า

พระราชและบอกว่า “ไม่” เธอบอกว่า “ไม่” ต่อความพยายามในการฆ่าประชากรของเธอต่อ
ฮามาน เธอบอกว่า “ไม่” ต่อความกลัวของเธอที่เข้ามาขณะที่อยู่กับพระราช เธอได้หยุดยั้งชาย
ที่ชั่วร้ายไม่ให้มาทำร้ายเธอ และคนอื่นเป็นพันๆคน

11. เราได้เรียนรู้อะไรจากเรื่องนี้เกี่ยวกับการพูดว่า “ไม่” เราจะพูดคำนี้เมื่อไหร่ ?

(ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ)

12. เราจะแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม ให้เรายืนเรียงแถว และหันหน้าของเราทั้งสองแถวให้อยู่ตรงกัน
(ให้เด็กหันหน้าเข้าหากัน) ให้แถวหนึ่งพูดในสถานการณ์อย่างหนึ่ง และ อีกด้านหนึ่งตะโกนคำพูด
ที่ยืนยันหนักแน่นออกมา

ให้เด็กคนแรกของแต่ละแถวก้าวออกมาข้างหน้า ให้เด็กหนึ่งคนบอกชื่อสถานการณ์ที่จะทำให้
คนๆ หนึ่งรู้สึกไม่สบายใจ เช่น **คนแปลกหน้ามาแตะต้องร่างกายเรา** และเด็กอีกคนหนึ่งตะโกน
ตอบออกมาว่า **ปล่อยฉันไว้คนเดียว** ให้เด็กทั้งสองคนออกมาเข้าแถวต่อข้างหลัง และเด็กคู่ที่สอง
ก้าวออกมาข้างหน้า ให้ทำแบบเดียวกันต่อไปจนหมดแถว หากแถวไม่เท่ากัน ครูอาจมีส่วนร่วม หรือ
ขอให้เด็กบางคนได้ทำสองรอบ

จากนั้นให้แต่ละแถวสลับกันเล่น คราวนี้แถวที่เล่นตรงข้ามให้พูดชื่อสถานการณ์ และ
อีกแถวหนึ่งให้ตอบสนอง

ให้กระดาศวาดภาพกับเด็กๆ พร้อมทั้งดินสอ สีเทียน หรือ สีไม้ เพื่อเขียนหนทางที่เราจะบอก
คนที่ใหญ่กว่าเรา หรือโตกว่าเราให้หยุดการกระทำของพวกเขาหากว่าเขาทำให้เราได้รับบาดเจ็บ หรือ
ทำให้เรารู้สึกไม่สบายใจ ให้คิดข้อความที่เราได้ฝึกพูด หรือคิดหาคำพูดเองก็ได้ เก็บข้อความนี้เพื่อ
ย้ำเตือนเราว่าเราสามารถพูดอย่างมั่นใจเพื่อปกป้องตัวเองด้วยคำพูดเหล่านี้

เด็กๆสามารถสร้างสรรค์วิธีการเขียนคำพูดของตัวเอง สามารถเขียนตัวหนังสือขึ้นหรือลง
เขียนกลับหัว เขียนด้วยตัวโตๆ หรือ เขียนด้วยตัวเล็กๆ ในสีที่แตกต่างกัน ฯลฯ สามารถทำได้หมด

การสรุปบทเรียน :

1. ให้เด็กมารวมกลุ่มกัน ครูเดินไปรอบๆ วงกลมอนุญาตให้เด็กได้แบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเขียนในกระดาศ
กับเพื่อนๆ
2. จบการเรียนสอนการสอน ด้วยการอธิฐานขอให้พระเจ้าช่วยเราแต่ละคนที่จะมีความกล้าหาญในการ
พูดคำว่า “หยุด” ต่อคนที่พยายามจะทำร้ายเรา

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines are evenly spaced and run across the entire width of the page. There are no margins, text, or other markings present.

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]

Handwriting practice lines on a white sheet of paper with a green grid background. The page contains 20 horizontal dashed lines for writing practice.